

MISSIO SAVO RY
 Riistavesi, Kotikirkko
 12.03.2011
 Raamattutunti Väinö Hotti

TÄYDELLISESTI YHTÄ

Tilanne tänään

Uskovat ovat hajallaan ja erillään. Sirpaloituminen on sopiva sana kuvaamaan tilannetta Suomen Siionissa. Yhteys on kovin heikkoa. Kaiken tämän keskellä itse kukin ryhmä kerskuu raamatullisuudestaan.

Hengellistä rikkautta?

Näin puolustetaan eri karsinoita kristillisessä kentässä. Mutta yhtyykö Raamattu tähän näkemykseen? Onko Kristus jaettu? Te olette niin kuin ihmiset ainakin! Herran seurakunta on yksi. Te olette alaikäisiä, lahkolaisia. Eriseuraisuus tuomitaan ”lihan synniksi”. Hajaannus vahvistetaan (laillistetaan) organisaatiolla. Inhimillinen rakennelma julistetaan seurakunnaksi. Jumala ei ole sitonut itseään mihinkään inhimilliseen organisaatioon.

Vasta rajan takana

Muutamit ajattelevat, että yhteyden on tarkoitus toteutua vasta rajan takana. Jeesuksen yhteysrukous (Joh.17) koskee kuitenkin tätä maailmanaikaa. Miten kuolema voisi liittää uskovat yhteen, jos yhteyttä ei löydetä nykyisen elämän aikana?

Eikö Jumala ole hyväksynyt nykyisen käytännön, koska se on niin yleinen? Ei ole. Pitkämielisyydessään Jumala voi sallia sellaista, joka ei ole hänen Sanansa mukaista, mutta ei hän ole Sanaansa muuttanut.

Leikatut siivet

”Monissa uskovien yhteisöissä käyttäytyään kanankasvattajan tavoin. Kanojen kasvattajat leikkaavat siipien kärjet sellaisilta kanoilta, jotka oppivat lentämään aitauksensa yli. Vaikka uudestisyntymisen myötä tullut Jumalan lasten elämänpiirin raja on seurakunnan pirstaloitumisen vuoksi paljon laajemmalla kuin ”omien seinien” sisällä, yhteisön lapsiltakin katkotaan rakkauden siivet ja heidät ohjataan elämään suljettua elämää kodin tarjoamalla eväillä. Kasvun sijasta tapahtuu paisumista ja sokeutumista (Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa).

Mikä on opetuslapsen tuntomerkki?

Hän on hyvä rukoilija. Ahkera raamatunlukija. Uhraa paljon lähetykselle. Laulaa ja soittaa seurakunnan kuorossa. Käyttää todistuspuheenvuoroja. Nämä ovat kaikki hyviä asioita, mutta ne eivät vielä ratkaise sitä, olemmeko Jeesuksen opetuslapsia.

Rakkaus Herran omiin

Tämä on Jeesuksen mukaan hänen opetuslapsensa tuntomerkki. Tässä on vielä huomattava, että tämä on kaikki rajat murtavaa rakkautta. On helppoa rakastaa vain oman ryhmän jäseniä. Oikea rakkaus ei tunne rajoja. Kaikki uudestisyntyneet ihmiset ovat opetuslapselle yhtä rakkaita.

"Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää"; ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni". (Ps.16:2-3).

"Jumala ei tunnusta Jeesuksen opetuslasten välille vedettyjä rajoja, vaikka me ihmiset rakentaisimme omasta mielestämme kuinka raamatullisen opin niiden tueksi" (Aaro Leikkari).

Pyrkimys yhteyteen

Jeesuksen ylimmäispapillista puhetta (Joh. 17.) on käytetty tukemaan kirkkokuntien välisiä yhteyspyrkimyksiä, ekumeniaa. Kirkkojen Maailmanneuvosto on ajanut nimenomaan tätä yhteyttä. Tämä on kuitenkin väärä tulkinta.

"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä – minä heissä, ja sinä minussa – että he olisivat **täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut" (Joh. 17:20-23).

Organisaatioiden yhteyttäkö?

Kirkkojen Maailmanneuvosto puuhaa kirkkojen, so. kuolleiden ORGANISAATIOIDEN välistä yhteyttä, Raamattu ja Jeesus puhuvat kuitenkin yksittäisten uskovien elävästä ORGANISMI-YHTEYDESTÄ.

Tällä samalla orgaanisella tasolla liikutaan myös silloin, kun eri kirkkokunnat kokoontuvat esim. kerran vuodessa yhteiseen ekumeeniseen tilaisuuteen. Jeesus kuitenkin puhuu yksittäisten omiensa yhteydestä.

ERICH SAUER: "Kristus rakentaa elävästä materiaalista organismin (elimistön) (Ef. 1:23, 4:12-16), Antikristus rakentaa kuolleesta materiaalista organisaation (järjestelmän) (Ilm. 13:17, Ef. 2:1)."

Yhteiskristillisuus – kristityt yhdessä

Monet varmaan katsovat, että kyseessä on sama asia. Tässä vain saivarrellaan sanoilla. Näin ei kuitenkaan ole.

1. Yhteiskristillisuus ei pyri rajojen ja muurien kaatamiseen. Siellä kunnioitetaan niitä, rajoja pidetään koskemattomina, lähes pyhinä. Siellä harjoitetaan yhteyttä "yli rajojen". Siellä pyritään "suhteelliseen yhteyteen", jossa rajat jäävät edelleen voimaan. Rajat ovat uskonnollisesti ja historiallisesti arvokkaita monumentteja. Tekisi mieli sanoa: täällä leikitään yhteyttä. Täällä harjoitetaan "itsepetosta". Tiedetään, ettei tämä yhteys vastaa raamatullista yhteyttä, mutta ei ole voimaa kurssin muutokseen.

2. Kristityt yhdessä – näkemyksessä pyritään ottamaan mallia Raamatusta. Seurakunta on yksi, Kristus ei ole jaettu. Golgata pyyhki raja-aidat maantasalle. Uskovat ovat viinipuun oksina ja Kristus-ruumiin jäseninä elimellisessä yhteydessä toisiinsa. Samoin heidän välillä saman Isän

lapsina ei ole aitoja eikä muureja. Tämä on yhteyttä "ilman rajoja". Kaikilla uskovilla on sama Isä, sama tie ja sama päämäärä.

Olemuksen yhteyttä

Jeesus rukoilee tässä, että hänen omansa "olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa". Edelleen hän sanoo: "että he olisivat täydellisesti yhtä". Nämä molemmat kertovat olemuksen yhteydestä. Samasta kertoo myös viinipuuvertaus:

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh. 15:5).

Edelleen olemme olemusyhteyden kanssa tekemisissä, kun uskovan sanotaan olevan "Kristuksen ruumiin jäsen":

"Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä" (1. Kor. 12:26).

Avartunut sydän

"Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin" (2. Kor.6:11-13).

Me emme voi sille mitään, jos muutamat kieltäytyvät yhteistyöstä meidän kanssamme, mutta meidän tulee puolestamme olla valmiit yhteyteen kaikkien Herran omien kanssa.

Yhteyttä ei tarvitse luoda – se on jo olemassa

"Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**" (Ef.2:14).

Väliseinät ja muurit on jo purettu – Golgatalla.

"ja pyrkien **säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä**" (Ef.4:3). Meidän tulee vain pyrkiä SÄILYTTÄMÄÄN jo luotu yhteys.

Muurit on olemassa

Tarkastellessamme uskovien yhteysongelmaa, meidän tulee olla rehellisiä. Jos me näemme esteet ja muurit uskovien välillä, tämä tulee rehellisesti tunnustaa. Tämähän on realiteetti. Opissa me hyväksymme yhteyden, mutta käytännössä yhteys toteutuu varsin heikosti.

Mitä tehdä muureille?

Ensiksi meidän on syytä kysyä, kuka ne on pystyttänyt? Jos Jeesus purki erottavan väliseinän Golgatalla, Jumala ei ole varmasti lähtenyt uusia muureja pystyttelemään. Kuka ne on pystyttänyt? SEN ON VIHAMIES TEHNYT!

Miksi muurit on rakennettu?

Siksi, että ihmiset pysyisivät loitolla toisistaan. Berliinin muurin oli määrä pitää itä- ja länsisaksalaiset erillään toisistaan. Eri kirkkokuntien rajoilla on sama tarkoitus, ei yhdistää vaan erottaa. Joskus kuri

loikkareita kohtaan saattaa olla niin ankara, että vaaditaan parannuksen tekoa, jos on käynyt naapurissa sanankuulossa.

Vain yksi seurakunta

Raamatun mukaan on vain yksi kristillinen seurakunta. Rooman, Filipin, Efeson, Tessalonikan ja Kolossan seurakunnat olivat yhtä ja samaa seurakuntaa. Ne kaikki olivat kristillisen kirkon PAIKALLISSEURAKUNTIA. Tällä seurakunnalla on myös nimi EKKLESIA. Nimi tarkoittaa "uloskutsutut". Kaikki maailmasta erottautuneet ja siitä uloskutsutut muodostavat tämän maailmanlaajuisen seurakunnan.

Lahkoutumisvaara

Alkuseurakuntaa uhkasi lahkoutuminen, jakautuminen eri porukoiksi:

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.
11. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.
12. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".
13. Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?
14. Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen,
15. niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.
16. Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut. (1. Kor.1:10-16).

Miten Paavali tähän suhtautui?

Paavali puuttui lahkoutumisilmiöön ankaralla kädellä: ONKO KRISTUS JAETTU? Ihmiset olivat jakautumassa Paavalin, Apolloksen ja Pietarin kannattajiaan – toisiansa vastaan. Paavali esitti jyrkän vastalauseensa. Paavali kiitti Jumalaa siitä, "ettei ole ketään kastanut". Nähtävästi KASTE JAKOI ERI PORUKOIHIN. Apolloksen kastamat ja Pietarin kastamat olivat omissa porukoissa jne.

Kaste yhdistää

Kaste ei ole tarkoitettu uskovia erottavaksi vaan yhdistäväksi. Alkuseurakunnassa kaste liitti uskovat yhteen samoin kuin ehtoollinenkin, joka oli nimenomaan **yhteysateria**.

Pilallekastetut

Koska ihminen on pilalle kastettu? Silloin, kun kaste on tuonut häneen ylpeyden hengen ja hän nostaa itsensä toisten uskovien yläpuolelle. Tällöin kasteesta on tullut erottava tekijä. Hän on "pilallekastettu".

Priorisointi

On surkeaa lukea kirkkohistoriaa ja todeta, kuinka kasteen tiimoilta on käyty kovia taisteluja. Tällöin on aivan todennäköisesti sotkeuduttu "lillukanvarsiin". Saatana on ollut tässä päällimmäisenä päämärinä. Saatanan eräs nimi on Beelsebul (Baalsebul = kärpäsherra). Se saa ihmiset takertumaan pikkuasioihin, jotta nämä riitautuisivat keskenään. Jeesuksen rakkauden

käsky kohooa kaikkien muiden asioiden yläpuolelle. Me emme saa hylätä sisar- ja veljesrakkautta edes kasteen varjolla. Useimmat kastekiistat on laitettava **hengellisen alaikäisyyden, lihallisuuden, lahkolaisuuden ja heikon kristillisen tiedon tiliin.**

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? **Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?"** (1. Kor.3:1-4).

Kirkkohistorian esiintuomat kastekiistat osoittavat, että tällä kysymyksellä (**millä tavalla** ihminen kasteen saa) on – puolin ja toisin – ratkaistu koko pelastuminen. Järkyttävää yksisilmäisyyttä!

Vilho Rantanen runoilee:

Jos joku lasta kastaa, totta kiroaa hän sen, ken kastaa uskovaista aikamiestä. Ja tämä taas, kun iskuvuoron taistelussa saa pian Bibliallaan tahtoo toista piestä.

Ja Filisteain leirissä on ilo julkinen, kun siellä sanotaan näin pilkkamiellä: "Oi katsokaa, noin kristiveljet raastaa toisiaan ja tappelevat pyhän taivaan tiellä."

Kristus-kaste

Kastetapa ei ole oleellinen ja ratkaiseva, vaan kasteen kohde, Kristus. Kasteen arvo tulee määritellä – ei kastettavasta eikä kastajasta – vaan kohteesta (objektista) käsin. Kaste merkitsee kastamista Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen:

”Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka **olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen**, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman" (Room. 6:3-4). "Sillä kaikki te (uskovat), jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal. 3:27).

Ekklesian rakentaminen

Tämä merkitsee sitä, että me haluamme olla rakentamassa Kristuksen maailmanlaajaa seurakuntaa.

”Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:16-17).

Me emme tunne ketään ”lihan mukaan”, luterilaisina, helluntalaisina, vapaakirkollisina jne., vaan ainoastaan uskovina ihmisinä.

"Ei niin, sinä narri, kuuntele ja anna minun sanoa: ensiksikin pyydän, että minun nimestäni vaiettaisiin eikä annettaisi kutsua itseään luterilaiseksi, vaan kristityksi ... Miten kävisi päinsä, että

minun poloisen, haisevan matosäkin, että minun kurjalla nimelläni nimitettäisiin Kristuksen lapsia. Ei niin rakkaat ystävät, hävittäkäämme puoluenimet ja olkaamme vain kristityitä, kun meillä on Kristuksen oppi" (Martti Luther).

- Saarnatessaan kerran Philadelphian kirkon parvekkeelta hän (George Whitefield) huusi: "Isä Abraham, ketä sinulla on taivaassa? Onko siellä ketään anglikaaneja? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään independenttejä (kongregationalisteja)? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään metodisteja? – 'Ei, ei, ei.' – Ketä sinulla siellä on? – 'Emme täällä tunne noita nimiä. Kaikki täällä ovat kristittyjä, Kristukseen uskovia, ihmisiä, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta.' – Niinkö asia onkin? Siinä tapauksessa Jumala auttakoon meitä ... kaikkia unohtamaan nimet ja tulemaan teossa ja totuudessa kristityiksi!"

Valossa vaeltaminen yhdistää

*"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin **meillä on yhteys keskenämme**, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1. Joh.1:7).*

*"Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä. Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta. **Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä**, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä" (1. Joh.2:9-11).*

Siellä, missä ovat raja-aidat ja muurit uskovien välillä, **vaelletaan pimeydessä**.

Kertoo myös Jumala-yhteydestä

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjensä" (1. Joh.5:1-2).

Uudestisyntymisessä meistä samalla kertoo tulee Jumalan lapsia ja toisten Jumalan lasten veljiä ja sisaria. Näin rakkaus Jumalaan ja rakkaus Jumalan lapsiin kulkevat "käsi kädessä".

Watchman Nee

*"kaikki muu, paitsi maantieteellisistä seikoista aiheutunut jakaantuminen, **on uskovien kesken on mahdoton**"*

*"Hän ei kehoita meitä "saamaan" tuota yhteyttä, **vaan ainoastaan säilyttämään sen**. Se on jo meillä, sillä ilmeisesti emme voi "säilyttää" sitä, mitä meillä ei ole. Jumala ei ole koskaan käskennyt meitä tulemaan yhdeksi toisten uskovien kanssa. Me olemme jo yhtä, siksi meidän ei tarvitse luoda yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttää se."*

Tapautuuko se upottamalla vai valelemalla? On Jumalan lapsia, jotka eivät usko edes vesikastetta tarpeelliseksi. Mikä on tässä kohdassa mainitun "yhden kasteen" merkitys? Paavali luo 1.

Korinttolaiskirjeessä valoa tähän kysymykseen. "Onko Kristus jaettu? Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?" (1:13). **Kysymyksen ydin on, kenen nimeen, olet kastettu. Jos olet kastettu Herran nimeen, se oikeuttaa sinut seurakunnan jäseneksi.**

"Kaikki uskovien ryhmät, jotka perustavat veljesyhteytensä muun kuin paikkakunnan mukaan, ovat lahkoja, vaikkapa ne saattavatkin kutsua itseään seurakunniksi. On oikein jättää lahko, mutta ei ole milloinkaan oikein jättää paikallisseurakuntaa."

"kunkin paikan seurakunnan tulee käsittää kaikki Jumalan lapset sillä paikkakunnalla. Jos sen unohdamme, supistamme kristillistä veljesyhteyttä ja teemme valikointia Jumalan lasten keskuudessa. Tämä on lahkolaisuutta, ja se on Herralle sydämen suru."

Että maailma uskoisi

Uskovien kuppikuntaisuus on ulkopuolella oleville uskomisen este:

20. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

21. että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**" (Joh.17:20-21).

"Jospa ymmärtäisimme, että me uskovat emme yksilöinä emmekä ryhmäkuntiin jakautuneina voi antaa maailmalle sitä todistusta, jota Jumala meiltä odottaa ja jota maailma tarvitsee. Sen todistuksen me voimme vain yhdessä antaa."

"Kukin uskova on leimautunut ulkopuolisen silmissä lähinnä leimatun joukkonsa opetuslapseksi ja samalla sen todistajaksi siitä huolimatta, että joukoissa julistetaan uskoa Jeesukseen" (Aaro Leikkari).

Kaipausta uskovien yhteyteen

Helluntai-veli Taisto Törni on kirjoittanut kirjan KRISTUS RIITTÄÄ (1962). Hän kirjoittaa: "Rovasti Urho Muroma sanoi kerran saarnassaan, että hänen henkensä ei viihdy ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kirkon avaria holveja. Itse haluaisin tähän lisätä vielä sen, että minussa asuva henki ei myöskään elä ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kristittyjen yhteyden avaraa seuraa."

8. teesiä muurien murtamiseksi

1. Tunnusta muurien olemassaolo.
2. Tunnusta, ettei Jumala ole rakentanut näitä muureja – sen on Vihamies tehnyt.
3. Usko, että muurit on murrettavissa.
4. Tunnusta, että Jeesuksen tahto on muurien poistuminen, Joh.17.
5. Tunnusta, että muurit murrettiin jo Golgatalla, Ef.2:14.
6. Usko tämä tosiasia – ja toimi sen mukaan.
7. "Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit", Hebr.11:30.
8. Usko, että valossa vaeltavien välillä ei ole muureja, 1. Joh.1:7.